

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-103/14

Bronius Jakutis

in

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

proti

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos

in

Lietuvos valstybė

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vilniaus apygardos administracinis teismas)

„Predhodno odločanje — Kmetijstvo — Uredba (ES) št. 73/2009 — Členi 7(1), 10(1), 121 in 132(2) — Akti za izvajanje te uredbe — Veljavnost glede na Pogodbo DEU, Akt o pristopu iz leta 2003 ter načela prepovedi diskriminacije, pravne varnosti, varstva legitimnih pričakovanj in dobrega upravljanja — Modulacija neposrednih plačil kmetom — Znižanje zneskov — Raven neposrednih plačil, ki se uporablja v državah članicah Evropske skupnosti v sestavi na dan 30. aprila 2004 in v državah članicah, ki so pristopile k njej 1. maja 2004 — Neobjava in neobrazložitev“

Povzetek — Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 12. novembra 2015

- Pravo Evropske unije — Razlaga — Metode — Dobesedna, sistematična in teleološka razlaga*
(Uredba Sveta št. 73/2009, členi 10, 121 in 132(2))
- Kmetijstvo — Skupna kmetijska politika — Sheme neposrednih podpor — Skupna pravila — Modulacija neposrednih plačil, dodeljenih kmetom v državah članicah, ki so k Evropski uniji pristopile leta 2004 — Znižanje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil — Ravni neposrednih plačil, ki se uporabljata v starih in v novih državah članicah — Pravila za izvajanje*
(Akt o pristopu iz leta 2003; Uredba Sveta št. 73/2009, členi 7(1), 10(1) in 121)
- Kmetijstvo — Skupna kmetijska politika — Sheme neposrednih podpor — Skupna pravila — Modulacija neposrednih plačil, dodeljenih kmetom v državah članicah, ki so k Evropski uniji pristopile leta 2004 — Znižanje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil — Obveznost Komisije, da spoštuje vzporednost med modulacijo neposrednih plačil in modulacijo dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil — Obseg*

(Akt o pristopu iz leta 2003, Priloga II, poglavje 6, A, točka 27(b); uredbi Sveta št. 1259/1999, člen 1c ter št. 73/2009, uvodna izjava 17 ter členi 7(1) in (2), 10(2) in 132(2) ter od (5) do (8))

4. *Pravo Evropske unije — Razlaga — Besedila v več jezikih — Enotna razlaga — Odstopanja med različnimi jezikovnimi različicami — Upoštevanje splošne sistematike in namena zadevne ureditve*
(Uredba Sveta št. 1259/1999, člen 1c(2))

1. Glej besedilo sodbe.

(Glej točki 52 in 93.)

2. Člene 7(1), 10(1) in 121 Uredbe št. 73/2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, je treba razlagati tako, da se pojem „raven neposrednih plačil, ki se uporablja v državah članicah, ki niso nove države članice“ razume tako, da je bila navedena raven za leto 2012 enaka 90 % ravni vseh neposrednih plačil, in tako, da se pojem „raven neposrednih plačil v novih državah članicah“ razume tako, da je bila zadnje navedena raven za leto 2012 izenačena z ravno v državah članicah Evropske skupnosti v sestavi na dan 30. aprila 2004. Sklicevanje na raven neposrednih plačil, ki se uporablja v državah članicah, ki niso nove države članice, iz členov 10 in 121 Uredbe št. 73/2009, je bilo namreč v pravo Unije uvedeno z Aktom o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike za ureditev postopne uvedbe neposrednih plačil v novih državah članicah. Ker povezava med zadevnimi ravni neposrednih plačil v dveh skupinah držav članic izhaja iz navedenega akta o pristopu in torej iz določb primarnega prava, jo je treba pri razlagi Uredbe št. 73/2009 šteti za samoumevno v delu, v katerem ta uredba odraža določbe iz Priloge II k navedenemu aktu o pristopu.

V teh okoliščinah ni mogoče sprejeti utemeljitve, s katero se to, da so ravni neposrednih plačil, ki se uporabljajo v državah članicah, ki niso nove države članice, in v novih državah članicah izenačene v smislu člena 10 Uredbe št. 73/2009, poskuša izpodbiti z dejstvom, da je zaradi neuporabe modulacije za neposredna plačila, nižja od 5 000 EUR, znesek neposrednih plačil, ki so bila za leto 2012 izplačana v državah članicah, ki niso nove države članice, kljub 10-odstotni modulaciji dejansko višji od 90-odstotne ravni vseh neposrednih plačil, kar je formalno dosežena raven v novih državah članicah. Ker je namreč raven neposrednih plačil, ki se uporablja pred modulacijo, 100 % ne glede na zneske, ki so dejansko izplačani v različnih državah članicah, je treba globalno 10-odstotno modulacijo iz člena 7(1) Uredbe št. 73/2009 šteti za znižanje v smislu člena 10(1) te uredbe, ki ga je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali so veljavne ravni neposrednih plačil izenačene. Nasprotno bi upoštevanje nominalnih učinkov teh izračunov povzročilo, da bi bilo treba poleg vprašanja, koliko kmetov je prejelo manj kot 5 000 EUR v državah članicah, ki niso nove države članice, oziroma v novih državah članicah, odgovoriti tudi na vprašanje v zvezi z občutno razliko med zneski izplačanih neposrednih plačil na hektar, zaradi česar ne bi bila mogoča absolutna primerjava ravni plačil, dodeljenih v teh dveh skupinah držav članic. Z izbiro abstraktnega merila veljavne ravni neposrednih plačil pa se je mogoče izogniti tem presojam.

(Glej točke 53, od 59 do 63 ter točko 1 izreka.)

3. Kar zadeva dopolnilna nacionalna neposredna plačila, ki se lahko v okviru prehodne sheme enotnega plačila na površino odobrijo v novih državah članicah, ki so se Evropski uniji pridružile leta 2004, je odobritev Komisije, ki je potrebna za dodelitev navedenih plačil, na podlagi odstavka 6 člena 132 Uredbe št. 73/2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, odvisna od konkretnega in podrobnega preizkusa zadevnih plačil, pri čemer so bile faze tega preizkusa vsebovane že v členu 1c, ki je bil s točko 27(b) poglavja 6.A Priloge II k Aktu o pristopu k Evropski uniji navedenih novih držav članic vstavljen v Uredbo št. 1259/1999, o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike.

Čeprav se tako navedeni člen 1c kot člen 132(2) Uredbe št. 73/2009 načeloma nanašata na vse nove države članice, iz odstavka 4 vsakega od teh členov izhaja, da če se nova država članica odloči, da uporablja sheme enotnega plačila na površino, lahko dodeljuje dopolnilno nacionalno neposredno pomoč v skladu s pogoji iz odstavkov od 5 do 8 vsakega od navedenih členov. V skladu z legitimnim razlogom za to, da se od leta 2012 uporabi sistem modulacije v novih državah članicah, tudi, kot je razvidno iz uvodne izjave 17 Uredbe št. 73/2009, za dopolnilna nacionalna neposredna plačila, je treba mehanizem znižanja skupnega zneska neposrednih plačil Unije in dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil uskladiti z mehanizmom modulacije zgolj neposrednih plačil Unije. Tako je treba, kar zadeva navedeni skupni znesek, znižanja upoštevati samo, kadar se uporabi modulacija za neposredna plačila Unije. V delu, v katerem se na podlagi člena 10(2) Uredbe št. 73/2009 modulacija ne uporabi za plačila pod 300.000 EUR, znižanja ne smejo bremeniti niti dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil.

Ker se člen 7(1) Uredbe št. 73/2009 ne uporablja v državah članicah, ki so se Evropski uniji pridružile leta 2004, se uporabi zgolj člen 7(2) te uredbe in torej samo znižanje za 4 odstotne točke za zneske, ki presegajo 300.000 EUR. Zato je treba sklep Komisije, v katerem ni bila spoštovana vzporednost med modulacijo neposrednih plačil ter modulacijo dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil, v delu v katerem je bila z njim za leto 2012 odrejena uporaba modulacije za kmete, pri katerih je skupni znesek neposrednih nacionalnih plačil in neposrednih plačil Unije med 5 000 EUR in 300.000 EUR.

(Glej točke od 81 do 87 ter točko 2 izreka.)

4. Glej besedilo sodbe.

(Glej točko 103.)